

[Thestrup.]

ne, presses til at søge afbrydelse, og den standser de helt urimelige tilfælde, hvor en kvinde af rene bekvemmelighedshensyn, f. eks. fordi hun skal på ferie til Mallorca, vil have sit svangerskab afbrudt. Det foreliggende lovforslag åbner mulighed for, at man vil bruge svangerskabsafbrydelse i stedet for prævention, og derved kan vi komme ind i forhold, hvis følger vi slet ikke kan overse.

Vedtagelsen af dette lovforslag vil bevirke, at hospitalsbehandling af syge mennesker vil blive udsat, i nogle tilfælde i slet ikke ubetydelige tidsrum. Vi kan nemlig, hvis vi indfører fri abort, regne med en betydelig forøgelse af antallet af abortpatienter på hospitalerne, og vi har her noget ret afgørende at bygge på, nemlig den stigning i aborttallet, der er kommet for kvinder over 38 år. Disse kvinder kan efter den nuværende lov altid få deres svangerskab afbrudt. Her er altså fri abort, og der er her sket en meget betydelig stigning i antallet af aborter på hospitalerne, nemlig på 74 pct. fra 1969-70 til 1971-72.

Hør, hvad Selskabet for Obstetrik og Gynækologi, vel nogle af de mest sagkyndige læger på dette område, siger om den stigning i antallet af abortindlagte på hospitalerne, vi kan forvente:

„Kun at forvente en stigning i nærheden af 10 pct. er ganske urealistisk efter Dansk Selskab for Obstetrik og Gynæologis opfattelse.“

Og selskabet tilføjer:

„En forøgelse på op mod 100 pct. vil være mere sandsynlig.“

I praksis vil denne stigning betyde en fordobling af antallet på de afdelinger, der foretager abortus provocatus legalis, for de gynækologiske afdelinger i Storkøbenhavn således en stigning fra ca. 800-1.000 til ca. 1.600-2.000 årlig for den enkelte afdeling. Som eksempel kan nævnes, at 22 pct. af det samlede antal indlagte patienter på gynækologisk afdeling i Københavns amts sygehus i Gentofte i 1971 var abortpatienter. Denne sandsynlighed for en stigning på op imod 100 pct., hvis fri abort indføres, bekræftes fra adskillige sider.“

Om forholdene på amtssygehusene rundt om i landet udtaler Selskabet for Obstetrik og Gynækologi videre:

„De forskellige amter er meget forskelligt eller slet ikke forsynet med gynækologiske afdelinger. Flere amter er meget sparsomt forsynede. Der vil derfor være amter, hvor situationen bliver overordentlig meget sværere end i andre. Netop disse amter er tillige sparsomt forsynede med praktiserende gynækologer, hvad der gør situationen yderligere kritisk. Man skal derfor anmode om, at der inden lovens vedtagelse foretages en nøje gennemgang af situationen i hvert enkelt amt, idet faciliteter og prioriteringer er meget forskellige, og direkte nødforanstaltninger vil visse steder blive påkrævet.“

Jeg har anmodet om en sådan undersøgelse, men flertallet har nægtet at gå med dertil. Jeg vil gerne henvise til, hvad man gjorde i Sverige. Da man dér havde et abortforslag til behandling, nedsatte man, inden man gik videre, et udvalg til at overveje konsekvenserne for sygehusene.

Denne stadige fastholden ved, at fri abort skal gennemføres nu, er så meget mere urimelig, som Selskabet for Obstetrik og Gynækologi ligesom anviser en udvej til i nogen måde at klare den forventede store stigning. Det er ved at anvende den såkaldte udsagningsmetode og tillade den praktiserende specialist at foretage den. Denne metode kan kun anvendes inden 8 uger, men den kan foretages uden for hospitalet, og uden at patienten behøver at ligge i sengen bagefter.

Jeg vil gerne citere et uddrag af, hvad speciallæge i kvindesygdomme og fødselsbistand, dr. med. Rosenquist, har erklæret, en erklæring, som Selskabet for Obstetrik og Gynækologi har henvist til. Jeg citerer følgende:

„Som lovforslaget er udformet, vil der nok komme et fald i de illegale aborter, men ikke i det omfang, man ønsker, såfremt man opretholder, at indgrebet skal foretages på et offentligt sygehus. Ikke få kvinder udsætter med at komme, medens mange, hvis de blot kunne gå op til en praktiserende gynækologisk speciallæge, ville komme, lige efter at menstruationen er udeblevet.“

Dr. Rosenquist siger, at så ville indgrebet meget let kunne foretages og fuldt forsvarligt egne sig til ambulante behandling.

Når man nu er indstillet på at foretage